



Arrest

**nr. 77 349 van 15 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 29 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 december 2011.

1.3. Op 22 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 december 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Ali Shah Murtaza, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoun te zijn. U bent 21 jaar oud en werd geboren in Kalay Atakhan, district Kot, provincie Nangarhar. Daar bleef u wonen tot u naar België vertrok. U bent twee jaar geleden getrouwd. U spreekt Pashtou, Dari en een beetje Hindi.

U werkte af en toe als landbouwer. Ongeveer drie en een half tot vier jaar geleden ging u voedsel kopen in een winkel in het dorp Bati Kot toen er een witte auto stopte. De twee personen in deze auto vroegen u waar het huis van Bader was. U wist het niet dus ging u het aan de winkelier vragen. Deze toonde u het huis en op uw beurt vertelde u het aan de mannen in de auto. Ongeveer 20-25 minuten later werd dat huis aangevallen en werden Bader en zijn zoon gedood. U was intussen terug thuis. Het verhaal deed de ronde dat er drie personen betrokken waren bij deze aanval: twee in de wagen en één die het huis aanwees. U vertelde uw moeder dat u die derde persoon was en zij zei dit tegen uw vader. Hierdoor vreesden uw ouders voor uw leven en zij lieten u zo weinig mogelijk naar buiten gaan. Drie en een half tot vier jaar na deze feiten vluchtte u uit Afghanistan weg en u was vervolgens 20 maanden onderweg. U kwam hier aan op 26 november 2010 en vroeg drie dagen later asiel aan.

Ter staving van uw identiteit/asielrelaas legt u uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) voor, uitgereikt in 1368 (1989).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4 §2 - van de vreemdelingenwet.

De redenen voor het niet toekennen van de vluchtelingenstatus of het statuut van subsidiaire bescherming is dat er aan uw verklaringen in verband met uw herkomst en bijgevolg ook aan uw asielrelaas weinig geloof kan gehecht worden en dat u de ernst van uw vrees onvoldoende duidelijk heeft kunnen maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. Het feit dat u pas na drie en een half tot vier jaar na de aanval op het door u aangewezen huis bent gevlucht, tast de ernst van uw vrees ernstig aan (CGVS vragen 90, 148). Wanneer u werkelijk gevreesd zou hebben voor uw leven zou u niet zolang gewacht hebben om uw land te verlaten. Op die manier gaf u uw vervolgers immers ruim de tijd om u op te sporen en te doden. Bovendien verklaart u zelf dat u liever niet naar België was gekomen, maar dat uw ouders dit wilden. Zo zegt u letterlijk wanneer u gevraagd wordt naar uw vrees indien u terug zou gaan: "Ik zal blij zijn als jullie me terug sturen, maar mijn ouders gaan niet tevreden zijn want zij zeggen dat ze me zullen vermoorden." (CGVS vraag 182). Daarvoor had u reeds gezegd dat u "niet wilde komen, maar dat uw ouders dit zeiden" (CGVS vraag 153). Hieruit blijkt duidelijk dat u niet vreesde voor uw leven of het oplopen van ernstige schade. Integendeel, u wou gewoon in Afghanistan blijven, waar zich ook de periode tussen het aanwijzen van het huis van Bader en uw eigenlijke vertrek, klaarblijkelijk niks verontrustend ten aanzien van persoon heeft voorgedaan. Het is enkel onder druk van uw ouders dat u besloot naar België te komen. Verder dient er te worden opgemerkt dat u of uw familie nooit werden gecontacteerd of opgezocht door de Taliban, jegens wie uw zogenaamde vrees zou uitgaan (CGVS vragen 135-138). Er werd u tot viermaal toe gevraagd of u of uw familie gecontacteerd werden door de Taliban, maar u antwoordde telkens ontwijkend en helemaal niet op de vraag. Later wordt dezelfde vraag opnieuw gesteld, maar ook op deze vragen antwoordt u ofwel ontwijkend ofwel niet. Uiteindelijk verklaart u toch dat ze dit niet hadden gedaan (CGVS vragen 155-156, 158). Bovendien wisten de Taliban niet wie u was (CGVS vraag 150). We kunnen dus besluiten dat u na de aanval niets meer heeft gehoord van de Taliban en dat er niet de minste dreiging van hen tegenover uw persoon uitging. Dit doet de ernst van uw vrees teniet.

Voorts is het weinig geloofwaardig dat u zelfs niet bij benadering kan zeggen wanneer u het huis van Bader heeft aangewezen. U kent noch het jaar, noch de maand, noch het seizoen waarin deze gebeurtenis zou plaatsgevonden hebben (CGVS vragen 90-93, 130). Van een gebeurtenis die zo een impact op uw leven zou hebben - u leefde sindsdien met de angst dat men zich op u zou komen wreken - kan men er redelijkerwijs vanuit gaan dat u dit kan plaatsen in de tijd. U weet enkel dat het drie en een half tot vier jaar geleden is. Dat u niet specifiek kan zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde

u aanvankelijk in de vragenlijst van het CGVS (die werd opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 februari 2011, zie administratief dossier) dat de aanval vier à vijf uur nadat u het huis aanwees, plaatsvond, terwijl u later op het CGVS verklaarde dat dit zeer kort daarna was, nl. 20 à 25 minuten later (CGVS vragen 118, 123). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat er een misverstand was en dat sommige mensen vier à vijf uur zeiden en anderen 20 à 25 minuten en dat u één van de twee moet zeggen (CGVS vraag 124). Dit is echter geen afdoende verklaring waarom u uw verhaal heeft aangepast. Niemand verplicht u één van beide mogelijkheden te kiezen. U bent bijgevolg niet consequent in uw verklaringen en dit is nefast voor uw geloofwaardigheid.

Overigens slaagt u er niet in de plaats van de aanval precies te situeren (CGVS vragen 101-105, 145-146). U blijft herhalen dat dit plaatsvond in het dorp Bati Kot terwijl uit de informatie van het CGVS (zie administratief dossier) blijkt dat dit een district is. Bovendien is uw beschrijving van de af te leggen weg om deze plaats te bereiken incorrect. De weg die u beschrijft eindigt in het dorp Zarbacha - wat nog steeds een dorp in het district Kot is - op enkele kilometers van Bati Kot (CGVS vraag 110). Ook de reisweg kan niet kloppen. U beweert dat het 15 à 20 minuten te voet is, terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat de afstand tussen uw dorp en het district Bati Kot of het dorp Zarbacha minstens 10 kilometer is (CGVS vraag 106-107, 144). Het is dus onmogelijk deze afstand te voet op 15 à 20 minuten af te leggen. Dit komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet ten goede.

Dat u daarnaast op geen enkel moment meer probeerde te weten te komen over de huidige situatie in verband met uw problemen in Afghanistan, relateert de ernst van de gebeurtenissen nog meer. Wanneer tijdens het gehoor gepeild werd naar de huidige stand van zaken in verband met uw problemen antwoordt u met een vaag en nietszeggend antwoord. U zegt dat "uw problemen opgelost zullen zijn als u deze wereld zal verlaten en dat ze één ding zeggen en dat is dat een jihad gerechtvaardigd is op hen die de Amerikanen steunen." (CGVS vraag 165). Uw houding getuigt van weinig betrokkenheid bij wat er is gebeurd en staat haaks op uw beweerde vrees voor vervolging.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Bovendien dient er naar aanleiding van uw verklaringen voor het CGVS ook ernstig getwijfeld te worden aan uw bewering dat u afkomstig bent uit Nangarhar, district Kot, en dat u hier tot aan uw vertrek naar Europa, april-mei 2010, heeft gewoond.

Het is ongeloofwaardig dat u 'Newroz', het begin van het nieuwe Afgaanse jaar, niet kan plaatsen op de Afgaanse kalender (CGVS vragen 78, 82-83). U associeert Newroz bizar genoeg met een begraafplaats in Mazar-i-Sharif en geeft hierdoor blijk van een absoluut gebrek aan kennis over deze belangrijke feestdag. Newroz is zondermeer één van de belangrijkste feestdagen in Afghanistan en wordt telkens gevierd op 21 maart (1 hamal). Newroz kondigt het begin van de lente aan en in Afghanistan is het een officiële feestdag die door iedereen wordt gevierd. U kunt zelfs niet zeggen in welk seizoen dit feest valt wat totaal onbegrijpelijk is. Van een Afgaan mag worden verwacht dat hij dit weet. U kunt echter wel de lentemaanden van het Afgaanse jaar opsommen maar weet opmerkelijk genoeg niet wanneer de lente begint (CGVS vraag 22). Ook wanneer u later gevraagd wordt wanneer u de laatste keer uw familie gezien hebt kan u niet zeggen in welke maand dit was - zelfs niet of het voor of na Newroz was - maar wel dat het in het begin van de lente was (CGVS vragen 71-78). Dat u de maanden wel kan noemen, maar vervolgens er niet in slaagt deze kennis ook toe te passen op een indirecte vraag over deze maanden, toont aan dat uw kennis over de Afgaanse maanden eerder ingestudeerd is en dat er bijgevolg ernstig kan getwijfeld worden aan uw herkomst uit Kot en uit Afghanistan in het algemeen.

Verder kwamen uw verklaringen met betrekking tot de Afgaanse munteenheid vreemd over. U had geen flauw benul van de veranderingen die de Afghani's na de val van de Taliban hebben doorgemaakt (CGVS vragen 53-55). Van iemand die beweert geboren en getogen te zijn in Afghanistan mag verwacht worden dat hij weet dat de Afghani's gestegen zijn in waarde en dat munten de briefjes van 1, 2 en 5 Afghani's hebben vervangen. Dit laat toe te twijfelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Bovendien bent u niet op de hoogte van het feit dat Kot een afgesplitst district van Rodat is. Wanneer u gevraagd wordt wat er de laatste jaren veranderd is aan uw district weet u niet wat er bedoeld wordt (CGVS vragen 187-188). Daarnaast legt u een manifest gebrek aan kennis over de Afgaanse verkiezingen aan de dag. Er werd u gevraagd of er verkiezingen waren in Afghanistan toen u in Afghanistan was, maar daar antwoordde u heel vaag op: u zei dat "er verkiezingen waren maar dat u niet weet wanneer of welke maand" (CGVS vraag 168). Later zegt u dat er één verkiezing was en opnieuw heeft u geen idee wanneer dit ongeveer was (CGVS vraag 169-170). Uw antwoorden zijn nietszeggend en wekken de indruk dat u absoluut geen idee hebt of er verkiezingen zijn geweest en zo ja, wanneer. Indien u beweert geboren te zijn in Kot en daar de rest van uw leven te hebben gewoond, kan verwacht worden dat u meer zou weten over de verkiezingen. Dat u hier niets over weet is niet aannemelijk, toch zeker niet van de meest recente presidentsverkiezingen in 2009, toen u zelf al een volwassen leeftijd had en u deelnam aan het openbare leven, waar zowel in het straatbeeld (propaganda) als via gesprekken de verkiezingen aan bod moet zijn gekomen. Uit uw verklaringen kan

afgeleid worden dat u zowel van de veranderingen aan de bestuurlijke indeling van uw regio als van de veranderingen aan de Afghani's en de verschillende verkiezingen niets weet. Nochtans kan worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn van deze feiten, gezien u sinds uw geboorte in Kot zou wonen. Overigens duidt u het districtscentrum van Bati Kot onterecht aan als Afiz Kodai, terwijl uit informatie van het CGVS (zie administratief dossier) blijkt dat dit Nader Shah Kot is (CGVS vraag 147). Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in verband met uw leeftijd en het moment waarop u uw 'taskara' bent geen halen niet stroken met de informatie uit uw taskara zelf. U beweert 21 jaar te zijn en uw taskara ongeveer drie-vier jaar geleden te zijn gaan halen. Dit terwijl er in uw taskara staat dat u 20 jaar was op het moment dat u uw taskara in 1368 (1989) was gaan halen (CGVS vragen 5-7). Dit betekent dat u ofwel 42 jaar bent ofwel hebt gelogen over de manier en het moment waarop u uw taskara heeft verkregen, wat dan weer zou impliceren dat uw taskara niet authentiek is. Beide situaties tasten uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan en roepen twijfels omtrent uw afkomst uit Afghanistan op.

Daarnaast komen uw verklaringen in verband met de opiumteelt weinig geloofwaardig over. Zo stelt u dat "heel Afghanistan met opium bezig is" en dat u "voor één 'ser' opium één koe kreeg" (CGVS vragen 46-47, 52). Dat is merkwaardig aangezien de Afghaanse regering - ondermeer met de hulp van buitenlandse troepen - hier al geruime tijd actie tegen voert en verschillende provincies het label 'opiumvrij' kregen. Ook de provincie Nangarhar was in 2008 gedurende een jaar opiumvrij. Dat u - wanneer u gevraagd wordt iets te vertellen over de opiumhandel - hierover niets zegt en de indruk wekt dat hier ook niets tegen ondernomen wordt, is onwaarschijnlijk gezien uw betrokkenheid bij deze handel. Bovendien wordt opium tegen grof geld verkocht en niet tegen één koe per 'ser' (Afghaanse maateenheid, één 'ser' is gelijk aan zeven kilogram). Uw verklaringen hierover ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.

Verder legt u een manifest gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in uw streek aan de dag. U weet niets over de protesten vanwege het landconflict met de Kuchi's en de blokkering van de weg tussen Torkham en Jalalabad naar aanleiding van dit protest (CGVS vragen 208-211). Ook over de overstromingen blijft u erg vaag. Bovendien minimaliseert u ze. U verklaart dat dit elk jaar "een beetje" was (CGVS vragen 213-215). U hebt geen weet van de zware overstromingen in 2008 en 2005 die er kwam na een lange periode van droogte - zes jaar - en waar u ook niets over weet (CGVS vraag 216). Voor iemand die altijd de gronden heeft bewerkt zou zoiets niet onopgemerkt voorbij mogen zijn gegaan. U hebt ook weinig concrete informatie over het dorp dat gouverneur Sherzai heeft opgericht voor vluchtelingen uit Pakistan. U weet enkel dat ze geld en "een mooie deur" krijgen (CGVS vragen 227 - 232). U bent ook slecht geïnformeerd over de verschillende stammen in uw regio: u kent enkel de Shinwari en Mohmand, terwijl in uw district de 'Tirahi' ook een belangrijke groep vormen (CGVS vraag 32-33).

Al deze gebeurtenissen of op z'n minst enkele ervan zouden toch een significante invloed op uw dagdagelijkse leven uitgeoefend moeten hebben. Dat u hierover zo goed als niets kan zeggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Afghanistan, Nangarhar.

Een aantal personaliteiten zoals de gouverneur en zijn voorganger, het provinciehoofd van de politie en enkele Afghaanse zangers en zangeressen kan u wel correct benoemen net als de omliggende dorpen en bepaalde wegbeschrijvingen. Maar geplaatst tegenover de zaken en gebeurtenissen die u niet kent, is deze kennis lang niet overtuigend genoeg. De zaken en gebeurtenissen die u tijdens het gehoor werden voorgelegd, betreffen belangrijke gebeurtenissen in uw regio van herkomst en zaken die elke Afghaan zou moeten kennen. Het feit dat u deze niet kent en enkele andere wel, lijkt erop te wijzen dat deze informatie ingestudeerd is. Bovendien is het erg vreemd dat wanneer u in het Pashtou antwoordt u af en toe gebruik maakt van Engelse termen. Dit moet u wel ergens opgepikt hebben en daar we uit uw verklaringen niet kunnen afleiden dat u regelmatig contact heeft gehad met Engelstaligen, kunnen we hierdoor uw beweerde herkomst uit Nangarhar in 2010 verder in vraag stellen.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw beweerde herkomst uit Nangarhar, Kot, Afghanistan geen geloof worden gehecht. Alle informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratieve dossier (groene map).

De vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, de aantasting van uw algehele geloofwaardigheid, laten niet toe u het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas, noch laten zij toe uitsluitel te geven over uw Afghaanse afkomst, meer bepaald uit de provincie Nangarhar. Bijgevolg kan u op basis hiervan evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet worden toegekend. Uw verklaringen laten niet toe een correcte inschatting te maken van uw eventuele nood aan bescherming.

Tot slot, de door u neergelegde taskara kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) kunnen Afghaanse documenten,

via corruptie, gemakkelijk verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten. Bovendien stroken uw verklaringen niet met wat in uw taskara vermeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat de algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan niet stabiel is en verweerster blind is voor de werkelijkheid, aangezien Afghanistan niet valt op te splitsen in veilige en niet-veilige regio's.

Volgende documenten worden aan het verzoekschrift toegevoegd: "*Afghanistan Opium Survey 2010*", "*Afghanistan Opium survey, summary findings*", United Nations Office on Drugs and Crime, oktober 2011, p. 2 en 13; "*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*", General Assembly Security Council United Nations, dd. 21 september 2011; "*Algemeen ambtsbericht Afghanistan, augustus 2011*".

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat aan zijn verklaringen in verband met zijn herkomst en bijgevolg ook aan zijn asielrelaas weinig geloof kan gehecht worden en hij de ernst van zijn vrees onvoldoende duidelijk heeft kunnen maken, zoals omstandig en onder verwijzing naar de gegevens van het administratief dossier wordt toegelicht.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart een gegronde vrees voor vervolging te koesteren vanwege de Taliban omdat hij het huis van B. heeft aangewezen dat daarna door de Amerikanen werd aangevallen en waarbij B. en zijn zoon omkwamen. Op het moment van het gehoor op 12 december 2011 betrof het een gebeurtenis van "3,5 of 4 jaar geleden" (gehoor CGVS 12/12/2011, vraag 90) of "Ongeveer 1,5 à 2 jaar geleden" (verklaring DVZ 23/02/2011, p. 2). De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt ernstig aangetast doordat hij dit incident, dat in wezen zijn hele leven gaat bepalen aangezien hij niet meer buiten kon komen, niet precies in de tijd kan situeren. Immers, verzoeker slaagt er niet in te verduidelijken in welk jaar het incident plaatsgreep, noch kon hij verdere toelichting geven over de maand of het jaargetijde. In de mate enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas, dient te worden opgemerkt dat de ernst van zijn vrees zwaar gerelativeerd wordt doordat hij zolang wachtte alvorens zijn land te ontvluchten. Indien verzoeker of zijn ouders die er volgens hem op aandrongen het land te verlaten, effectief vreesden dat verzoeker zou vermoord worden door de Taliban omdat hij het huis van B. had aangewezen dan mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij verzoeker onmiddellijk zouden hebben gedwongen het land of ten minste de streek te verlaten, temeer verzoeker stelt dat iedereen wist dat hij het huis had aangewezen. De ernst en de

geloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald doordat verzoeker in het verzoekschrift thans stelt dat *“de ouders van verzoeker wisten dat het niet lang zou duren vooraleer de Taliban wraak ging nemen op hun zoon”*. Indien dit argument op enige waarheid zou berusten dan hadden de ouders geen jaren gewacht om verzoeker weg te sturen. De ernst en geloofwaardigheid wordt verder uitgehold doordat verzoeker eveneens stelt dat een reden om niet te vluchten het feit was dat hij pas getrouwd was en hij zijn jonge vrouw niet kon achterlaten. Redelijkerwijs kan er vanuit gegaan worden dat indien de vrees ernstig en objectief is verzoeker of zijn ouders zich niet zouden hebben laten beïnvloeden door het feit dat hij pas getrouwd was. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er na de aanval op het huis van B. geen enkele bedreiging kwam van de Taliban, zodat opnieuw dient vastgesteld te worden dat verzoeker de ernst en objectiviteit van zijn vrees niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoeker thans voorhoudt dat er wel nog bedreiging is geweest en dat zijn vader pas nu besloten heeft op hem op de hoogte te stellen van een dreigbrief, beperkt hij zich tot blote beweringen. Overigens kan de Raad geen enkel geloof hechten aan de bewering dat de Taliban na 3,5 of 4 jaar plots een dreigbrief naar de ouderlijke woning van verzoeker zouden sturen.

In de mate verzoeker nog probeert te overtuigen door erop te wijzen dat hij niet geschoold is, niet kan lezen of schrijven en het zeer moeilijk heeft met data, periodes, maanden enz..., hij niet in staat is verschillende maanden te schetsen en een onderscheid te maken tussen de seizoenen, wijst de Raad erop dat ook van iemand die niet kan lezen en schrijven kan verwacht worden dat hij serieuze en op waarheid berustende gebeurtenissen in zijn eigen leven kan situeren. Daarenboven zou verzoeker gewerkt hebben in de landbouw en geboren en getogen zijn in een ruraal gebied zodat het niet kennen van de seizoenen niet ernstig is.

Van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Daarnaast wordt erop gewezen dat de vlucht uit het land van herkomst dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat van de asielzoeker dan ook kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de belangrijkste elementen van zijn vrees voor vervolging, zelfs indien hij niet kan lezen of schrijven.

Gelet op deze vaststellingen besluit de Raad dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging vanwege de Taliban. Vermits geen geloof wordt gehecht aan het relaas, is de tegenstrijdigheid in verband met de tijdsperiode tussen het aanwijzen van het huis en de aanval op het huis niet relevant.

2.5.1. Waar verzoeker bevestigt dat hij Bati Kot verkeerdelijk aangaf als een dorp maar hij district bedoelde, stelt de Raad vast dat tijdens het interview het volgende werd gevraagd en geantwoord: *“104. In welk dorp was dat? In bati kot. 105. het dorp? Dit gebied is in twee verdeeld zoals ons gebied kalay atakhan en zoals ik woon in Kot kaly atakhan woont deze persoon in Bati kot. Bij twee Jran. (...) 146. In welk dorp zijn de twee jran? In Bati kot”*. Dat verzoeker overmant door stress Bati Kot verkeerdelijk als dorp zou hebben aangegeven in plaats van district kan hieruit niet worden afgeleid. Daarenboven werd in de bestreden beslissing vastgesteld dat de beschrijving van de weg niet correct is, vaststelling die in het verzoekschrift niet wordt weerlegd. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert werd wel degelijk gevraagd of hij de weg al dan niet te voet aflegde: vraag 144. *“te voet? Ja, met de fiets gaat het niet. Je houdt hem in de hand.”* Verzoeker betwist evenmin dat hij het districtscentrum van het district Bati Kot niet kent vermits hij antwoord *‘Afiz Kodai’* (vraag 147), terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dit Nader Shah Kot is, zoals correct wordt gesteld in de bestreden beslissing. Deze vaststellingen over verzoekers beweerd plaats van herkomst ondermijnen ernstig verzoekers beweringen afkomstig te zijn van het district Kot, provincie Nangarhar.

2.5.2. Verzoeker betwist in wezen niet dat hij ‘Newroz’ niet kan plaatsen op de Afghaanse kalender, doch vergoelijkt dit door erop te wijzen dat hij geen school liep, niet kan lezen en schrijven, hij moeilijk periodes kan plaatsen in de tijd en de seizoenen niet uit elkaar kan houden. De Raad is van oordeel dat dit argument niet ernstig kan worden genomen omdat ‘Newroz’ één van de belangrijkste feestdagen is in Afghanistan en telkens wordt gevierd op 21 maart (1 hamal), ‘Newroz’ het begin van de lente aankondigt en het een officiële feestdag is dat door iedereen wordt gevierd. De vaststelling dat verzoeker niet weet wat ‘Newroz’ is en hij een wedervraag moet stellen of de begaafplaats van Mazar-i-Sharif wordt

bedoeld ondermijnt verder verzoekers bewering afkomstig te zijn van de provincie Nangarhar, Afghanistan. De Raad herhaalt dat van verzoeker, die verklaarde landbouwer te zijn en uit een ruraal gebied zou komen waar aan landbouw wordt gedaan (vraag, 38-39), mag verwacht worden dat hij weet wat 'Newroz' is en dat hij dit ook kan plaatsen als het begin van de lente. Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht en correct gesteld dat verzoeker de maanden kan opnoemen maar er niet in slaagt deze kennis ook toe te passen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit hieruit dan ook terecht dat verzoekers kennis over de Afghaanse maanden eerder ingestudeerd is. Dat indirecte vragen met betrekking tot de periodes en seizoenen "*zwaar denkwerk*" is voor verzoeker kan niet worden aangenomen, vermits hij als landbouwer en afkomstig uit een landbouwstreek redelijkerwijs eerder een goede kennis zal hebben van de seizoenen en zal weten dat 'Newroz', 1 hamal, de lente inleidt.

2.5.3. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert dient uit de lezing van het gehoorverslag afgeleid te worden dat hij de munteenheid van Afghanistan, met name de "Afghani", niet kent. Uit de vragen 50, 51, 52 en 178 blijkt dat verzoeker het antwoord op de vragen naar de prijs van een product vermijdt: "*Weet u hoeveel graan kost per ser? Meestal doen mensen voor hun eigen. Hoeveel kost maïs? Elke persoon het zit zo opium is om te verkopen en de rest voor eigen gebruik. Hoeveel kost opium dan? De opium was vroeger 1 ser, kreeg je één koe voor.*" Wanneer de volgende vraag wordt gesteld of er iets aan de "afghani's" is gewijzigd weet verzoeker niet waarover het gaat, wanneer de volgende vraag wordt gesteld antwoordt hij dat hij wel weet wat 'afghani's' zijn (vraag 54) maar weet hij niet of er iets veranderd is (vraag 56). De Raad besluit hieruit dat verzoeker niet bekend is met de munteenheid van Afghanistan en dan ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit dit land. Van een Afghaan mag verwacht worden dat hij spontaan weet dat de 'Afghani' de munteenheid is zonder dat daaromtrent nog meer uitleg moet worden verschaft. Bovendien bevestigde verzoeker dat hij wist wat "Afghani's was" maar kende hij de wijzigingen niet, dat hij de vraag niet zou hebben begrepen kan niet worden aangenomen. Zijn gebrek aan kennis met betrekking tot 'Newroz' en de munteenheid van Afghanistan, ondermijnen ernstig verzoekers bewering afkomstig te zijn uit Afghanistan.

2.5.4. Verzoeker verklaart dan weer zijn gebrek aan kennis over de verkiezingen in Afghanistan door erop te wijzen dat hij niet politiek geëngageerd is, hij toen ongeveer 19 jaar was, en de verkiezingen dateren van 2009 en het normaal is dat hij zich na 2 jaar niet veel meer kan herinneren. Van een jonge Afghaan, al dan niet geïnteresseerd in politiek mag minstens verwacht worden dat hij weet in welk jaar de verkiezingen waren. In casu weet verzoeker dat er verkiezingen waren (vraag 182) doch kan hij niet aangeven wanneer er verkiezingen waren (vraag 169), terwijl de laatste verkiezingen zeer recent waren. De Raad merkt dienaangaande op dat verzoeker op DVZ als geboortedatum opgaf 00.00.1990 (verklaring punt 4), zijn echtgenote "2 à 3 jaar jonger is" (verklaring, punt 15), 3 a 3,5 maand geleden uit Afghanistan vertrok (DVZ verklaring punt 35) en ook tijdens zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal de Afghaanse kalender vermijdt (vraag 20, 58, 71, 72, 90, 91, 130, 169, 215) en enkel weet dat men in het jaar 1390 is (vraag 21). De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij, niet tegenstaande hij de maanden kan opsommen, gebruik kan maken van de Afghaanse kalender.

2.5.6. Daargelaten het motief met betrekking tot de opiumteelt in verzoekers streek en een aantal bladzijden uit een "Opium Survey" die daarop betrekking hebben, toegevoegd aan het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoekers kennis over zijn beweerde plaats van herkomst niet afdoende is om te overtuigen. Zo kan verzoeker een aantal bekende personen benoemen, doch op bepaalde specifieke vragen wordt vaag of niet geantwoord of met een wedervraag. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker als landbouwer niet op de hoogte is van de zware overstromingen in 2005 en 2008 die veel schade aanrichtten aan de landbouw, de veeteelt en de huizen in zijn regio zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, of dat hij niet zou weten dat in zijn district 1000 vluchtelingenfamilies aankwamen in 2009. Er kan inderdaad van verzoeker niet verwacht worden dat hij alle vragen correct beantwoordt, doch vragen die betrekking hebben op het dagdagelijkse behoeven geen intellectuele kennis en bepaalde elementen en gegevens zijn dermate ingrijpend, zoals overstromingen of een toevloed van vluchtelingen uit Pakistan, dat zelfs wanneer dit in 2005 (de eerste overstroming), 2008 en 2009 is voorgevallen, verzoeker dit wel zou weten, indien hij in werkelijkheid van dit district komt.

2.5.7. Gelet op alle deze vaststellingen samen is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Kot, de provincie Nangarhar, Afghanistan.

2.6. Wat verzoekers leeftijd en zijn taskara betreft betoogt verzoeker dat dit document verkeerdelijk 1368 (1989) vermeldt en dit 1386 (2007) moet zijn. Zelfs indien dit aangenomen wordt dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd incoherent zijn vermits hij beweert thans 21 jaar te zijn en drie – vier jaar geleden zijn taskara bekwam (gehoor, vraag 7), terwijl op de taskara wordt vermeld dat hij 20 jaar is op het moment dat hij dit document afhaalde, zodat hij op het ogenblik van het interview niet 21 jaar was maar 24 jaar. Hoe dan ook, uit de Subject Related Briefing (SRB) “Afghanistan” “Corruptie en valse documenten” blijkt dat civiele documenten eenvoudig en op niet-reguliere wijze kunnen bekomen worden waardoor aan deze documenten slechts een relatieve bewijswaarde kan worden toegekend. Vermits verzoeker zijn afkomst uit Kalay Atakhan, district Kot, provincie Nangarhar, middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt, kan dit document niet in aanmerking worden genomen voor zijn identiteit, afkomst en nationaliteit. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat in casu het geval gelet op verzoekers gebrek aan kennis over zijn beweerd plaats van afkomst en de informatie in de SRB. Dat verzoeker niet correctioneel wordt vervolgd wijzigt niets aan de vaststelling dat het document niet in aanmerking kan worden genomen.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heeft hij zijn afkomst uit Kot niet aannemelijk gemaakt zodat het betoog en het algemeen ambtsbericht en krantenartikels met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nangarhar en Afghanistan in het algemeen niet relevant is. In acht genomen het voorgaande is de Raad van oordeel dat het motief in de bestreden beslissing correct is. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS